

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 iunie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tudor Cojocar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2015 în cauza penală în privința lui

Lozovan Fiodor Vasile, născut la 31 mai 1960,
originar și domiciliat în s.Suruceni, r-nul Ialoveni.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 22.09.2014 - 04.11.2014;

Instanța de apel: 28.11.2014 - 25.02.2015;

Instanța de recurs: 14.05.2015 - 17.06.2015.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 04 noiembrie 2014, Lozovan Fiodor a fost condamnat în baza art.151 alin.(1) Cod penal la 5 ani închisoare.

În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunîndu-se încasarea de la Lozovan Fiodor în beneficiul părții vătămate Crețu Ecaterina a prejudiciului material în mărime de 3000 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Lozovan Fiodor, la 19 iulie 2014, aproximativ la miezul nopții, aflîndu-se la domiciliul său din s.Suruceni, r-nul Ialoveni, avînd scopul vătămării intenționate grave a integrității corporale și a sănătății, în rezultatul unui conflict apărut spontan cu cet.Crețu Ecaterina, din motiv că ultima la numit cu cuvinte necenzurate i-a aplicat lui Crețu Ecaterina, cu un cuțit multifuncțional, o lovitură în regiunea cutiei toracice cauzîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.1895/D din 06 august 2014, vătămare corporală gravă, sub formă de plagă tăiată înțepată a cutiei toracice pe stînga, cu penetrare în spațiul pleural, pneumo-hemo-torace pe stînga, pneumo-mediastin, emfizem subcutan la nivelul hemitoracelui stîng ce prezintă pericol pentru viața și sănătatea persoanei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul V.Dermenji, care a solicitat casarea acesteia din motivul blîndeței pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui F.Lozovan în baza art.151 alin.(1) Cod penal să-i fie stabilită pedeapsa de 6 ani închisoare, motivînd că instanța a apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, însă la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, și aplicarea față

de inculpat a prevederilor art.90 Cod penal, va fi pentru ultimul o pedeapsă neefectivă, neindividualizată conform prevederilor art.7, 75 Cod penal, astfel că nu va fi atins scopul legii penale de corectare și reeducare, restabilirea echității sociale, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de către inculpat și alte persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului.

Instanța de apel a constatat că probele examinate și cercetate de prima instanță, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și coroborării reciproce, confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate și acțiunile lui corect au fost încadrate în prevederile art.151 alin.(1) Cod penal.

Totodată, reieșind din faptul că procurorul critică doar pedeapsa stabilită de instanță cu suspendarea executării acesteia, instanța, referindu-se numai la acest aspect, analizând materialele cauzei și coroborându-le cu prevederile art.61, 75 Cod penal, a concluzionat că, prima instanță, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă inculpatului F.Lozovan a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, și anume de caracterul prejudiciabil al infracțiunii, care face parte din categoria celor grave, de persoana inculpatului, că antecedentele penale sînt stinse, de comportamentul acestuia pînă și după comiterea infracțiunii, de faptul că și-a recunoscut vina, căindu-se sincer de cele comise, că partea vătămată l-a iertat și pretenții față de el nu are, precum și de faptul că este o persoană cu dizabilitate severă, și just a conchis că corectarea inculpatului va fi posibilă și fără izolarea acestuia de societate, în condițiile suspendării condiționate a executării pedepsei, nefiind stabilite careva impedimente pentru aplicarea acestor prevederi legale.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de procurorul T.Cojocar care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia, doar în partea stabilirii pedepsei, cu excluderea în privința lui F.Lozovan a dispozițiilor art.90 Cod penal, invocînd că atît prima instanță, cît și instanța de apel, care a menținut soluția în partea stabilirii pedepsei cu suspendarea condiționată a executării ei, nu au îndeplinit ordinea de individualizare a pedepsei, ignorînd faptul că infracțiunea comisă de inculpat este una gravă, deci cu un impact social acut în societate, în rest, invocînd repetat aceleași motive ca și în apel descrise la pct.3 al prezentei decizii.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit recursului, recurentul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizînd acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel în cauză.

Conform conținutului recursului, procurorul este de acord cu starea de fapt și de drept stabilită, însă consideră că instanțele de fond au stabilit inculpatului o pedeapsă prea blîndă și neîntemeiat au aplicat în privința acestuia prevederile art.90

Cod penal, suspendînd condiționat executarea pedepsei închisorii pe termen de probă, prin ce a fost ignorat principiul individualizării pedepsei penale.

La acest capitol Colegiul penal atestă că, conform art.75 Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină seama de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Sancțiunea art.151 alin.(1) Cod penal, în baza căreia F.Lozovan a fost declarat vinovat, prevede pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de la 5 la 10 ani.

Prin sentință inculpatului i s-a stabilit pedeapsa de 5 ani închisoare, deci rezultă că aceasta s-a aplicat în limitele normei penale sus-menționate și, prin urmare, au fost respectate prevederile legale.

Potrivit art.90 alin.(1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținînd seama de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, ajungînd la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Consultînd textele sentinței și deciziei instanței de apel, Colegiul reține că, la stabilirea pedepsei inculpatului, ambele instanțe au ținut seama de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art.61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuează răspunderea, de persoana inculpatului, care nu are antecedente penale, a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, de faptul că partea vătămată l-a iertat, ultima neavînd careva pretenții față de el, de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestuia, și, reieșind din scopul pedepsei penale, și din faptul că F.Lozovan este o persoană ce suferă de dizabilitate severă, au considerat posibilă corijarea și reeducarea lui fără izolare de societate, dispunînd suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite acestuia pe un termen de probă de 3 ani, în temeiul art.90 Cod penal.

Prin urmare, instanțele de fond la stabilirea pedepsei inculpatului au respectat prevederile legale, iar în atare situație, careva interdicții de suspendare condiționată a executării pedepsei de 5 ani stabilite acestuia legea nu prevede, deoarece suspendarea executării condiționate a pedepsei, conform art.90 Cod penal alin.(4) Cod penal, poate avea loc și în cazul săvârșirii unei infracțiuni de categorie gravă.

Argumentele invocate de procuror, precum că inculpatului urma a-i fi aplicată o pedeapsă privativă de libertate, nu pot fi reținute, deoarece art.90 Cod penal nu prevede careva restricții în sensul dat.

Concluzionînd cele menționate, instanța de recurs consideră că în prezenta cauză nu se constată erori de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală și, ca urmare, Colegiul conchide că lipsesc temeiuri de a casa hotărîrea atacată, deoarece pedeapsa inculpatului F.Lozovan este stabilită în limitele prevederilor legale ce reglementează acest aspect.

Mai mult, instanța de recurs reține că ambele instanțe de fond la stabilirea pedepsei au reținut gradul de pericol social al infracțiunii comise de inculpat, determinat la rîndul său de importanța valorii sociale ocrotite, de vătămarea la care este supusă această valoare, de pericolozitatea generic evaluată a făptuitorului.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept la care face referire procurorul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate. Totodată, instanța de recurs remarcă că recursul repetă textul apelului și argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel, examinându-le în ansamblu, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat și motivat asupra acestora.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de procuror și, potrivit legii, decide inadmisibilitatea lui, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tudor Cojocaru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2015, în cauza penală în privința lui Lozovan Fiodor, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 08 iulie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu